

[Statsministeren.]

nævn og som appelinstant overfredningsnævnet. Overfredningsnævnet har den endelige afgørelse, og denne afgørelse kan ministeriet hverken selv omgøre eller forlange omgjort. I dette tilfælde forelå der en overfredningsnævnskendelse, hvorefter protesten mod planen blev afvist. Det måtte så blive overfredningsnævnets sag at tage stilling til, om det mente at kunne ændre den tidligere afgørelse, og i bekræftende fald, om det ville ændre kendelsen af 1940. Statsministeriet forelagde derfor sagen for overfredningsnævnet, og dette har under 19. september d. å. truffet den afgørelse, at det ikke efter det foreliggende mener at kunne genoptage sagen.

Men jeg vil gerne betone, at det, der er taget standpunkt til, er kun, om en bestemt vejføring af naturfredningsmæssige hensyn skal forbydes. Med overfredningsnævnets kendelser er det ikke fastslået, at amtets vejplan skal gennemføres. Det beror på andre myndigheder, nemlig de kommunale myndigheder og i et vist omfang ministeriet for offentlige arbejder — vejdirektoratet.

Ifølge oplysninger, der er givet statsministeriet af vejdirektoratet, ligger sagen således:

Der er enstemmighed i amtsrådet for projektet og overvejende flertal for det i Gudhjem sogneråd. Da fredningsmyndighederne har forkastet protesten mod planen, og da denne er teknisk tilfredsstillende, har vejdirektoratet ikke ment at kunne nægte at godkende projektet. En parcel af anlægget over Bokul er derfor allerede godkendt. Derimod er der endnu ikke taget stilling til spørgsmålet om ydelse af vejfondstilskud.

Jeg har ikke ville undlade at tilføje disse sidste oplysninger til det ærede medlem, skønt de egentlig falder udenfor spørgsmålet. Med hensyn til selve spørgsmålet er svaret altså i korthed dette: det er efter loven overfredningsnævnet, der har den endelige afgørelse af, om den påtænkte vejføring af naturfredningsmæssige grunde skal forbydes. Dette spørgsmål har overfredningsnævnet afgjort, og denne afgørelse må både vi og andre bøje os for, uanset om vi har mere eller mindre sympati for projektet i den foreliggende udformning.

Aksel Larsen: Jeg takker den højtærede statsminister, fordi svaret var så udførligt, som det under de forhåndenværende forhold kunne være, og også for de bemærkninger, der fremkom, som ikke direkte vedrørte fredningsspørgsmålet. Jeg tillader mig i anledning af disse bemærkninger at gøre opmærksom på det besynderlige forhold, at kystvejen er tænkt anlagt fra Rø til Gudhjem, at den som sagt på stykket nærmest Gudhjem skal gå over Bokul og Holkadalen, at der ikke er bevilget penge til den af vejfonden, og det turde vel under de foreliggende forhold, hvor selv ikke Hørsholmvejen kan gøres færdig, være tvivlsomt, om disse penge bevilges, men at amtet i sin kasse har 125 000 kr. og for disse penge er i færd med at sprænge en 10 m bred skure på 550 m længde over Bokul. Sprængningsstykkerne af granit skal males til skærver, som skal bredes ud til vejunderlag. Derpå kan der ikke gøres mere, for man har ikke flere penge. Man har så travlt med at lave et vansirende ar på Bokul uden vejtilslutning fra nogen side og iøvrigt uden vejbelægning, men man vil ikke begynde denne vej for de penge, man har, oppe ved Rø, hvor det ville være fornuftigt at lægge et stykke vej. Det ser altså ud til, at det gælder om for enhver pris at sikre sig, at Bokul bliver ødelagt, uanset om der nogensinde bliver bygget en vej fra Rø til Gudhjem.

Det var disse bemærkninger. Så vil jeg sige, at hvis den højtærede statsminister er bekendt med den efter min opfattelse meget besynderlige motivering, der gives af Bornholms fredningsnævn, hvis den højtærede statsminister vil studere sagen nærmere, vil han komme til det resultat, at denne motivering aldeles ikke kan holde. Den er i strid med sund fornuft, den er i strid med de mest elementære kendsgerninger, og jeg henstiller derfor til statsministeren, at han alligevel benytter den indflydelse, han utvivlsomt har, til at foranledige en ny prøvelse af sagen, og at han benytter den indflydelse, han sikkert også her har, til at forhindre, at man fortsætter med de allerede påbegyndte sprængninger af Bokul, før sagen er nærmere overvejet.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Det er med overfredningsnævnets kendelse som med en højesteretsdom, at man kan være